

06/06/2006

Carretera

Víctor Moñino guanya la Volta al Vallès amb Eric Pedrosa, tercer

Les ganes i la il·lusió que el jovent va demostrar per les carreteres vallesanes foren reflex del gran nivell que un cop més es va poder gaudir a aquesta cursa. A més cal afegir que, si en les primeres jornades trobàvem a faltar un triomf català, en les dues darreres etapes aquesta va arribar per partida doble. Tant Eric Pedrosa com Edgar Manteca van demostrar que la categoria cadet del ciclisme català és un grup pel que cal apostar. Les seves victòries són el millor exponent de la necessitat d'augmentar la quantitat i qualitat de les categories més joves del ciclisme. El món actual i les noves formes d'oci resten efectius al ciclisme. Tot i això, aquest esport continua endavant gràcies a esdeveniments com la Volta al Vallès i als equips que la disputen.

Tornant a la competició, la cursa es va reactivar, després de cinc dies de descans, amb una jornada en línia entre Montcada i Reixac i Montornès del Vallès de 56,1 quilòmetres amb dos ports. En la primera pujada del dia, l'Alt de Sant Bertomeu, ja es van formar els primers talls del dia, el més important fou el format per Eric Pedrosa, Antonio Pedrero i el líder Albert Torres. Al cim Pedrosa fou el primer en solitari. El germà petit del campió del món de motociclisme consolidava en aquests moments el seu triomf final en el gran premi de la muntanya. Per Pedrosa, aquesta fou una etapa perfecta, per a més de garantir el maillot de millor escalador, es va mantenir en els talls bons fins al final on va imposar la seva gran velocitat per adjudicar-se l'etapa davant el futur guanyador Víctor Moñino i Esteban Moreno, tots dos de la selecció murciana.

Les grans prestacions del murcians al sector en línia amb final a Montornès es van ratificar completament a la contrarrelotge per equips de la tarda. En un circuit tècnic i urbà d'uns set quilòmetres, la selecció vinguda de Múrcia fou superior a la resta d'equips amb un estret marge de vuit segons sobre el Txirindu del líder Albert Torres i dos segons més sobre el Rualje. Després de guanyar a Polinyà la segona etapa i la prova col·lectiva de Montornès, Víctor Moñino multiplicava les seves possibilitats d'èxit per mil.

Però al jove campió murcià encara li restava una etapa final molt complicada. Com a les darreres edicions, Montcada i Reixac va acollir el fi de festa en la una jornada que va partir de Parets del Vallès. Una jornada de 60 quilòmetres amb la pujada a Sant Feliu de Codines com principal dificultat. Amb el ciclista professional del Caisse d'Epargne, i

nascut a Parets, Joaquim Rodríguez com espectador de luxe, la cursa és va convertir en una lluita sense treva. Al igual que a l'etapa anterior Eric Pedrosa fou un dels grans animadors. Camí de Sant Feliu de Codines Pedrosa ho va intentar varis cops, però no va poder coronar primer, fou tercer, tot i que finalment el seu triomf en la muntanya no va córrer perill.

✘ Si Pedrosa signava el seu triomf final en el premi de la muntanya, premi que va rebre de mans de Joaquim Rodríguez, en les metes volants Jesús Risueño també assegurava el seu èxit. En la lluita per la darrera etapa es van destacar, un cop superat el port, uns 35 corredors a l'altura de Palau de Plegamans. Tot i les intents d'escapada, el control del equip del líder va impedir qualsevol aventura. En la línia d'arribada el corredor de la Nicky's de Terrassa Edgar Manteca fou més ràpid que Víctor Nafría i Alejandro Arenos.

En el podi final Víctor Moñino donava continuïtat al historial de la cursa. Un historial que inclou noms, no oblidem, de la importància de Melcior Mauri, José Antonio Escuredo, Santiago Segú, Xavier Florencio, Jordi Grau i Eduardo Gonzalo. Amb Moñino pujaren al podi Jesús Quintanilla, a només dos segons, i Eric Pedrosa a sis. Amb la imatge dels grans protagonistes, ens quedem fins l'any 2007, quan la Volta al Vallès celebri la seva 27 ena edició.

Fotografia: Ramón Sitges

[1]